

† MITROPOLITUL IOSIF

SCRISOARE PASTORALĂ
LA NAȘTEREA DOMNULUI
2024

**SĂ PRIMIM PE APROAPELE PRECUM
HRISTOS DOMNUL NE PRIMEȘTE!**

CĂTRE TOT CLERUL, CINUL MONAHAL
ȘI POPORUL DREPT SLĂVITOR
DIN ÎNTREAGA ARHIEPISCOPIE

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale
Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

Nr. 9 002/2024

*« Toate prin El (Cuvântul) s-au făcut ;
și fără El nimic nu s-a făcut din ceea ce s-a făcut »
(Ioan 1, 3)*

Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Preacuvioase Maici,
Iubiți frați și surori în Domnul,

An de an încercăm să ne deschidem larg inima și casele noastre pentru a-L primi pe Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, Care Se naște în patele ieslei din Betleem și așteaptă să Se nască tainic și în lăuntrul inimii noastre. Fiecare dintre noi încercăm să ne pregătim pentru acest moment, în felul nostru, conștient sau inconștient, mânați de dorul personal de a-L întâlni pe Dumnezeu. O facem și din obișnuința de a sărbători sau chiar din freamătul lumii exterioare pentru sărbătorile care vor veni cu bucuria pe care acestea o aduc și darurile pe care le pregătește fiecare. O facem poate uneori împinși de obiceiurile copilăriei. O facem și pentru că, oameni fiind, fără sărbătoare nu putem trăi. Sărbătoarea înseamnă, pentru noi creștinii, întâlnirea cu Hristos. Ne pregătim patruzeci de zile pentru Sărbătoarea Nașterii Domnului, cu post specific și rugăciune, auzind multe colinde și bucurându-ne de tot ce vedem în jur ca pregătire pentru aceste zile care marchează toată lumea de astăzi. Dorim ca prin aceste pregătiri și semne de sărbătoare, să Îl primim pe Fiul lui Dumnezeu, Care Se naște printre noi. Oare ne gândim o clipă, că de fapt noi suntem primiți de El în lumea aceasta, pe care El a creat-o ? Prin El, Cuvântul lui Dumnezeu, Logosul divin, Dumnezeu a creat cerul și pământul și toate cele din ele. *« Toate prin El (Cuvântul) s-au făcut ; și fără El nimic nu s-a făcut din ceea ce s-a făcut. » (Ioan 1, 3)* Ne gândim că noi Îl primim (oarecum) pe Mesia, Mântuitorul, în momentul Nașterii Lui, pentru că ne pregătim pentru asta, dar de fapt El vine în lume pentru a ne primi mai bine și a ne face să gustăm, să cunoaștem și să intrăm cu El în taina iubirii lui Dumnezeu pentru noi oamenii. Prin El, Cuvântul Întrupat, taina Cerului, a Preasfintei Treimi Înseși, ni Se descoperă, și anume că *« atât de mult a iubit Dumnezeu lumea încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca tot cel ce crede în El să nu piară ci să aibă viață veșnică... » (Ioan 3, 16).*

Atât de mult ne-am obișnuit să credem că viața, pământul acesta și toate câte sunt ne aparțin, încât cu greu putem gândi că de fapt lumea aceasta este a lui Dumnezeu. Toată creația este opera Părintelui Ceresc, pentru noi, încredințată nouă, – dar a Lui –, și că El ne primește de fapt în casa sau creația Sa, noi înșine fiind zidirea Lui. Devenim tot mai conștienți că de fapt noi ne pregătim în această viață pentru Sărbătoarea cea mare a întâlnirii cu El, pentru care Hristos ne încredințează prin Nașterea din Fecioara Maria în Betleemul Iudeii. Devenim tot mai conștienți că Dumnezeu de fapt ne primește prin Fiul Său, Iisus Hristos, în viața și în lumea aceasta pe care El a făcut-o pentru noi. *« Întru El era viața și viața era lumina oamenilor. ... Cuvântul era Lumina cea adevărată care luminează pe tot omul care vine în lume. » (Ioan 1, 4 și 9)* Când ne naștem în lume, în familia noastră, El ne primește prin Botez, ne primește ca fii ai Săi prin Fiul, Care Se face Fratele omului, Fratele nostru. *« Și celor câți L-au primit, care cred în numele Lui, le-a dat putere*

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

să se facă fii ai lui Dumnezeu. » (Ioan 1, 12). Să fim conștienți că ne pregătim pentru a înțelege mai bine că El Se naște Prunc din Fecioara Maria pentru a ne primi mai bine și în lumea aceasta și în cea pe care ne-a pregătit-o, în veșnica fericire cerească, care depășește înțelegerea noastră, dar pe care El nu încetează să ne-o propună, să ne-o îmbie, să ne-o ofere. « *Pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată ; Fiul Cel Unul-Născut, Care este în sânul Tatălui. Acela L-a făcut cunoscut.* » (Ioan 1, 18). Ce bucurie mai mare decât aceasta putem avea decât aceea de a ști că Dumnezeu ne iubește, că Fiul lui Dumnezeu Se naște Prunc pe pământ pentru a ne primi El Însuși în lumea creată de El cu încredințarea că suntem ai Lui, că El este pavăza noastră și Lumina și Adevărul și Viața ! Domnul nostru Iisus Hristos își deschide din nou brațele pentru a ne primi la Sărbătoarea Nașterii Lui, când ne reamintește că vine să schimbe lumea, să aducă omului înțelegerea și lumina asupra tainei vieții ca dar al lui Dumnezeu, să ne împace cu Părintele Cerească și să ne mântuiască. Ceea ce în Vechiul Testament se arăta doar ca o umbră a celor viitoare, acum se arată întreg și exclamăm împreună cu cetele îngerilor : « Betleeme, pregătește-te, împodobeste-te, iesle, peșteră, primește, că adevărul a venit, umbra a trecut și Dumnezeu S-a arătat oamenilor, din Fecioară luând chip ca al nostru și îndumnezeind ceea ce a luat. Pentru aceasta Adam se înnoiește, împreună cu Eva, strigând: pe pământ Bunăvoirea S-a arătat ca să mântuiască neamul nostru » (Canonul Nașterii).

Iubiți frați și surori,

Fiul lui Dumnezeu nu vine să ne vorbească prin plăgi și pedepse nemaiauzite, vine Prunc smerit să trăiască viața noastră și să ne-o împărtășească pe cea dumnezeiască, să ne arate calea spre Cer. Prin smerenia Lui și dragostea Lui pentru fiecare dintre noi ne cheamă neîncetat la cunoașterea de sine și la iubirea aproapelui, la primirea aproapelui în inima noastră așa cum El ne-a primit în inima Lui, pentru veșnicie, devenind Om pentru noi. « *Pentru că aceasta este vestea pe care ați auzit-o de la început, ca să ne iubim unul pe altul. ... În aceasta am cunoscut iubirea : că El Și-a pus sufletul pentru noi, și noi datorăm să ne punem sufletul pentru frați.* » (1 Ioan 3, 11 și 16). Hristos Domnul Se împărtășește din viața noastră și ne împărtășește viața Lui, chemându-ne neîncetat la iubirea dumnezeiască pe care El ne-o face cunoscută și care trece prin aproapele nostru, dar care ajunge înaintea Părintelui Cerească care o așteaptă de la noi. Hristos ne pune înaintea iubirii noastre iubirea Lui, așa cum El o trăiește cu fiecare dintre noi, pe care îl iubește în mod unic și veșnic. « *Fratele meu este viața mea* », ne spune și Sfântul Siluan Atonitul, urmând cuvântului Domnului. Dar cum putem câștiga această luptă cu noi înșine în ce privește primirea aproapelui și iubirea de aproapele ? Știm că Hristos a înfăptuit-o deja pentru noi și ne-a dat darul de o putea face și noi, precum El a făcut-o. Hristos ne cere să ne schimbăm inima, să ne curățim inima neîncetat de tot răul care zace în ea sau iese din ea. « *Căci dinăuntru, din inima omului, ies cugetele rele, desfrânările, hoțiile, uciderile, adulterul, lăcomiile, vicleniile, înșelăciunea, nerușinarea, ochiul pizmaș, hula, trufia, ușurătatea. Toate aceste rele ies dinăuntru și spurcă pe om.* » (Marcu 7, 21-23). Tot ce se îndreaptă împotriva aproapelui și a sinelui iese din inima noastră. Doar Hristos poate să ne curețe de răul care iese din inimă și să ne facă inima primitoare, însă nu singur, ci împreună cu noi, cu voința noastră, prin iertare. El ne învață cum să îl vedem pe aproapele prin ochii Lui, așa cum mă vede El și cum îl vede El pe aproapele. Dacă din iubire pentru Dumnezeu Tatăl și pentru om, Mântuitorul a venit la oameni, nu ca să îi judece ci « *ca să se mântuiască prin El* » (Ioan 3, 17), atunci nici noi nu trebuie să vedem și să vorbim despre căderile aproapelui, ci să căutam întoarcerea lui, venirea lui în fire. Ne cere Hristos să fim judecători aspri cu noi înșine, nu cu cel de lângă noi, să ne cunoaștem propriile păcate, nu pe ale aproapelui. „*Intrând înăuntrul inimii, lucrează-ți via inimii, și smulge patimile din sufletul tău, ca să nu cunoști viclenia omenească* – ne spune Sfântul Isaac Sirul. *Curăția nu răsare și nu înflorește în suflet, din cerere, ci din faptul că nu cunoaștem răutatea față de nimeni.* ” (Sfântul Isaac, Epistola 4). Așa ne primește

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Europei Occidentale

Hristos pe fiecare și așteaptă de la noi să ne primim la fel unul pe altul. « *Precum Eu v-am iubit pe voi – spune Mântuitorul ucenicilor Săi, dar și nouă – așa și voi să va iubiți unul pe altul.* » (Ioan 13, 34)

Iubiți credincioși,

Să nu îi uităm nici pe cei care au nevoie de ajutorul nostru, pentru care v-am trimis rugăminți de într-ajutorare anul acesta, fie pentru unii frați ai noștri peste care au venit războaie, calamități naturale sau alte întâmplări neprevăzute, fie pentru cei peste care au venit boli și neputințe. Rugăciunile noastre pentru unii și ajutorul material pentru alții, să nu lipsească niciodată din viața noastră.

Lumea în care trăim și tot ce se întâmplă în ea zi de zi, ne îndeamnă la egoism și la judecata aproapelui, la răutate și neiertare față de cei care greșesc, dorind ca toți să fie desăvârșiți în jur, chiar dacă noi nu suntem. Suntem foarte exigenți cu aproapele și delăsători cu noi înșine când este vorba de exigență. Hristos Cel născut în ieslea din Betleem ne cheamă la adevărata exigență, cea a omului credincios, a omului lăuntric, a omului inimii curățite de patimi, care știe că totul se petrece înaintea lui Dumnezeu, că toate ale noastre sunt știute și neascunse înaintea Lui și că doar El ne poate mântui din toate. El ne cheamă la a-l primi pe cel de lângă noi și a-l ierta și a-l iubi, precum El iubește și primește pe fiecare. Adevărată și grea chemare, dar mântuitoare ! Ne vrea Hristos și pe noi precum El este, să alegem calea desăvârșirii, conștienți fiind de greutatea acestei căi, pe care nicio clipă Hristos nu ne lasă singuri. Însă pentru aceasta, ne spune Sfântul Ioan Gură de Aur, « *Hristos ne cere două lucruri : să condamnăm propriile noastre păcate și să iertăm pe ale celorlalți – să facem primul lucru în vederea celui de al doilea, pentru ca să ne fie mai ușor ; căci celui care se gândește la propriile păcate îi va fi mai ușor să ierte pe ale semenului – și să ierte nu numai cu gura ci din adâncul inimii* », semn că dragostea noastră începe să aducă roade. Să ne primim dar unii pe alții și să ne dorim unii altora mântuirea, precum Hristos, Cel născut în sărăcicioasa iesle, a venit să ne primească și să ne deschidă calea Cerului prin mântuirea și jertfelnicia Sa iubire de oameni.

Să rugăm împreună pe Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, născut și culcat în ieslea din Betleem, ca prin Duhul Său Cel Sfânt, Împlinitorul a toate, să ne dăruiască bucurie în suflet, bunătate și dragoste netrecătoare, mai multă pace și armonie în familii și între popoare, iar în anul care vine să ne păzească de « războiul cel dintre noi » și de toate neputințele, dăruindu-ne înțelepciune și lumină și puterea de a găsi cumpătare și echilibru în toate, spre mântuire.

La mulți ani mântuitori !

† Iosif,
Arhiepiscop al Europei Occidentale
și Mitropolit al Europei Occidentale și Meridionale

Paris, Nașterea Domnului 2024